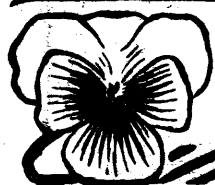
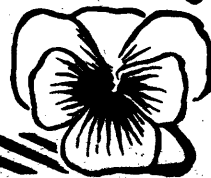

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. 6

Juni 1913

6. Aargang

INDHOLD:

Grundlovsdagen. Af Fru Johanne Rambusch. — For og imod. — Landsforbundets Interpellation ved Valget d. 20. Maj. — »Naar den danske Kvinde selv vil —« Statistik fra de kommunale Valg i Marts. — Beretning fra Aarhus. — En sandfærdig Historie fortalt af Mrs. Carrie Chapman Catt, oversat og bearbejdet af Fanny Ridiger — Meddelelser. —

Grundlovsdagen.

I mere end 60 Aar har man kunnet fejre Grundlovsdagen her i Landet. Det er sket paa mange Maader, der alle — mere eller mindre bevidst — har været et Udslag af Befolkningens Opfattelse af Grundloven.

Mine første Minder om Festdagen stammer fra Begyndelsen af Halvfjerdserne. Vi Børn imødesaa Grundlovsfesten med Forventning. Vi fulgte med spændt Opmærksomhed Forberedelserne paa den lille Bys Festplads, hvor Talerstolen rejstes, pyntedes med Grønt og Flag, medens det ene Telt dukkede op ved Siden af det andet, og Folk drøftede Vejrudsigterne. Men naar Dagen oprandt, og vi Børn stod pyntede og forventningsfulde blandt de voksne og hørte paa Talerne for Grundlov, Konge og Fædreland, da følte jeg — uden den Gang at forstaa Grunden — at mange af de Mennesker, som her festede, ikke havde Forstaaelse af

Grundlovens Betydning. Grundlovsdagen var for dem endnu kun en kærkommen Anledning til at more sig.

Da jeg blev lidt ældre, kom jeg til Grundlovsfester paa Landet, og her betoges jeg af en anden Stemning. Det var alvorlige Mennesker, som dér samledes. De Ord, der lød fra Talerstolen, var ikke alle Guldorn, men man følte, at baade Talere og Tilhørere forstod, hvad Festen betød, thi deres Liv havde Grundloven givet nyt Indhold! Her lærte jeg at elske Grundloven og det Folk, der ejede den; her fik jeg den første Forstaaelse af Dagens Alvor — at det er den betydningsfuldeste Dag i det danske Folks Historie.

Først senere — paa en Valgdag i Firserne — gik det op for mig, at jeg som Kvinde ingen Del havde i Grundlovsdagen. Valgdagen er Grundlovens Gave til Landets Mænd, men den sætter Umyndighedens Stempel paa Kvinderne. Derfor kan vi Kvinder ikke væge os mod en vis Bitterhed paa Grundlovsdagen, jo mere vi forstaa, hvad vi er gaaet Glip af.

Vi maa alle lære at forstaa, at Grundloven har Bud til det bedste i Folket, at den kalder paa de bedste Følelser og de bedste Evner hos hver enkelt af Landets Borgere. Den har vist, at den har Magt til at vække Kræfter og udvikle Anlæg, som i Aarhundreder laa gemt under Uvidenhed og Sløvhed, og den har bragt Folket forhen

uandede Livsværdier. Jo tydeligere vi lærer at indse, hvad Grundloven har bragt Mændene, des mere føler vi den Uret, den har vist mod Kvinderne. Vi føler, at der ogsaa hos os findes Evner og Kræfter, som kun trænger til Borgerpligter og Borgeransvar for at udvikles, og derfor imødeser vi med Længsel den Dag, hvor Landets Grundlov kalder Kvinderne frem.

Valgretten er den dyrebareste Ret, et Land kan give sine Børn, thi det er Retten til gennem Lovene at skabe de bedste Livsbetingelser for den opvoksende Slægt. Og hvem staar den opvoksende Slægt nærmere end Kvinderne? Er Moderen ikke det naturlige Bindeled mellem Slægterne, og hvor findes vel Interessen for Nutid og Fremtid saa nøje sammenknyttet som i en Moders Sind? Kvinden har fra Naturens Haand de bedste Betingelser for at forstaa den opvoksende Slægts Behov, og derfor bør hun ikke en Dag længere end nødvendigt savnes mellem vort Lands Lovgivere. Derfor bør 1913 være det sidste Aar, da Mændene er ene om at fejre Grundlovsdagen.

Johanne Rambusch.

Valgretsforbundets Mærker bør findes paa alle Breve.